

ДВЕ ОТ ЧУДЕСАТА НА СВ. ДИМИТЪР СОЛУНСКИ

В чест на св. Димитър Мироточиви ви представяме две кратки истории за чудотворно изцеление, свързани със застъпничество

то на светеца войн. Разказите са от книгата „Нашите светии“ на Солунската света митрополия. Първата история датира от времето на управлението на император Галерий, вероятно скоро след мъченическата смърт на св. Димитър, а другата е съвременна, от началото на третото хилядолетие. И нека, без значение от историческото време и географското място, винаги да отправяме своя молитвен глас към св. Димитър: „...не ни забравяй, моли се за нас, окаяните, които, странници в тая земя, съзерцаваме днес твоите велики дела и те възпяваме, като се надяваме силно на твоето застъпничество!“ (Из канона на светеца)

Префектът на Илирия Мариан, който живеел в Солун, страдал от парализа на цялото тяло. Заболяването му било толкова тежко, че не му било възможно дори да се храни сам, без чужда помощ. Един ден властникът получил видение: явил му се св. Димитър Мироточиви, който му казал да има вяра в Божия промисъл и че всяка болест, която Бог е допуснал да сполети човека, е в полза на онзи, който страда от нея. Светецът уверил Мариан, че той ще получи изцеление. „Но ела в моя дом и там ще видиш славата Божия, която ще ти бъде засвидетелствана чрез мене“, казал накрая св. Димитър.

След това видение префектът бил изпълнен с вяра и заръчал на двама от слугите си да го пренесат на ръце до солунския храм на св. Димитър. За момент те оставили своя господар на пода на храма,

преди да го вдигнат наново, за да го преместят на меката постелка, която донесли. Тогава Мариан отново получил видение, пред него отново се появил св. Димитър и му казал: „Христос ще ти даде сили, Нашият Господ, Който вдига падналите“. Миг по-късно префектът със сълзи в очите сам се вдигнал на крака. Успял сам да се премести на постелката и поискал от своите слуги да му донесат обувки, с които да се обуе. След това той станал сам и отишъл да се поклони пред мощите на светеца.

Префектът се завърнал въщи пеша, на собствен ход, взел дарове (злато и сребро), които раздал на бедните жители на града, в знак на благодарност за чудотворното си изцеление.

Веднъж в църквата на светеца в Солун дошла една измъчена майка заедно с 8-годишната си дъщеричка. Детето имало сериозен проблем – от известно време не виждало с лявото си око. И двете дълго се молили на св. Димитър за изцеление. Свещеникът прочел канона на светеца и молтва за изцеление на детето. Двете си тръгнали от църквата с успокоени души, като си взели и по едно памуче, стояло до мощите на светеца.

Три дни по-късно майката, както всеки делничен ден, изпращала дъщеря си до училищния автобус. Момиченцето се качило в автобуса, както обикновено оставило чантата си на пода, и за кой ли път си затворило здравото око, за да пробва дали вижда нещо с болното. И тогава се чул радостен възглас – „Виждам!“, извикало детето и подскачало от радост.

Шофьорът веднага спрял автобуса и повикал майката на детето, която все още гледала след автобуса, за да сподели с детето си това велико благословение и чудо, извършено от св. Димитър. По-късно, още в същия ден, цялото семейство, силно развълнувано, отишло в църквата на светеца, за да изрази голямата си благодарност и почит към него – св. Димитър Чудотвореца и Лечителя.

преп. Петка - Параскева Търновска

Св. преподобна Параскева Епиватска, наричана от нашия народ и Петка Българска, е една от най-обичаните и почитани светци не само в България, но и в целия православен свят.

Живее през XI век, просиява с чудни монашески и аскетични подвизи в светите земи на Палестина и завършва земния си път в родния си Епиват, където нетленните ѝ мощи извършват многобройни чудеса. Оттам започват нейните дълги посмъртни скитания по земите на Балканския полуостров, които я правят "своя" и за българи, и за сърби, и за румънци, и за гърци...

Освен благочестивия ѝ живот и чудотворните ѝ мощи, за всеправославната почит към св. Параскева голямо значение има и нейното име, което на гръцки означава "петък". Това е денят на кръстната смърт на Спасителя. Монахинята св. Параскева често се изобразява на икони и стенописи редом със св. Неделя в царски одежди - символ на Възкресението в неделния ден.

Въздигането на посмъртната слава на св. Параскева е свързано с българското царство. Когато Източната римска империя пада под властта на латините (след 1204 г.), мощите на преподобната Петка били пренесени от Епиват в Търново през 1238 г., по времето на цар Йоан Асен II и патриарх Йоаким. Тук преподобната се радва на изключително почитание като покровителка на града и на цялото царство. Тук е написано и най-вдъхновеното житие на светицата - от св. патриарх Евтимий. В Търново светите мощи остават до падането на българската столица през 1393 г. След

това са пренесени в свободния още Бдин, столицата на Видинското царство, но когато османците завладяват и тази твърдина в 1396 г., реликвата отново е пренесена, този път в Белград. След

окончателното завладяване и на сръбските земи при султан Сюлейман Великолепни мощите на светицата били пренесени в Цариград в 1521 година.

С благословението на Вселенския патриарх Партений на 13 юни 1641 г. мощите на св. Петка са пренесени в новопостроения храм "Св. Три светители" в Яш. Храмът е издигнат по времето на крал Василий Лупу и осветен от Молдовския митрополит Варлаам. В тази църква те били съхранявани в готическата зала на Василий Лупу в параклиса, където след избухналият пожар по чудо остават невредими.

На 27 декември 1888 г. с благословението на митрополит Йосиф мощите ѝ са пренесени в новата митрополитска катедрала в Яш, където пребивават и до днес, утвърждавайки храма и града като главен център на поклонничеството в Румъния.

<http://sveticarboris.net>

източник: Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев)

БОГОСЛУЖЕБНИТЕ ЦВЕТОВЕ В ПРАВОСЛАВИЕТО

Не само малките, но и големите посетители на храма забелязват красивите цветове на богослужебни одежди. Затова ще обърнем внимание на символиката на цветовете в православие. Промяната в облеклото на свещениците се вижда лесно чрез различните празници.

В православната църква обикновено има шест богослужебни цвята: бяло, зелено, лилаво/черно, червено, синьо и златно.

Тези цветове могат да се открият и в олтарните покривала, завесите на царските двери и други църковни вещи.

- * Бялото се използва за Великден, Коледа, Преображение и Богоявление
- * Лилаво/черно по време на пост
- * Зелен за Петдесетница и празници на Светия кръст
- * Синьо за празници на Света Богородица
- * Червено за празници на мъчениците
- * Злато за Великден и неделни дни

от <http://www.verouchenie.com>

Отец Ипомоний и Хелоуин

„Лакомство или пакост?“ – изкрещяха вкупом децата в момента, в който о. Ипомоний отвори вратата. Пред скромния свещенослужител стояха две малки баби Яги (или може би вещици – не можеше точно да определи), един фосфоресциращ скелет, който си застъпваше края на пелерината, понеже му беше дългичка (вероятно в последния момент не бе успял да си намери костюм по мярка) и един малък страдалец, врата на когото бе прободен с дълъг пластмасов нож.

„А?! А-а-а, влезте, деца, влезте“, покани ги о. Ипомоний, след като се посъвзе от първоначалното стъписване. Децата не чакаха втора покана и смело се насочиха към трапезарията, оглеждайки по детски нетактично всяко кътче на жилището. Настаниха се на столовете около масата. Скелетът си повдигна покривалото пред лицето, за да вижда по-добре, тъй като и дупките на костюма пред очите също не му бяха по мярка, а Прободеният временно се реанимира, като си свали стягащия го бутфорен нож от врата и започна да проверява дали е достатъчно остър, за да се справи с цветята във вазата, поставена на масата. Само двете малки баби Яги останаха невъзмутими на столовете си – при тях явно всичко си беше по-мярка.

Отец Ипомоний поднесе на децата каквото му се намираше – бисквити, сокчета, чай (гостенчетата бяха доста поизмръзнали), кутия шоколадови бонбони и колкото бяха останали от специалните сладки, които презвитерата му приготвяше по стара семейна рецепта. „Заповядайте!“. „Е-е-е, супер!“, зарадваха се малките господа и не чакаха втора покана. Госпожиците първоначално останаха невъзмутимо резервирани (както, разбира се, им подобаваше), но като видяха, че бонбоните са на път да свършат, също си взеха по един.

„Отдавна ли обикаляте в това студено време?“, подхвана разговор отецът. „Да, ама не ни отварят. Ти си първият“, обясни Скелетът, като за потвърждение подсмръкна и, намерил ново приложение на дългите си ръкави, си избърса изискано носа с тях. „Много са скрънздливи – свидят им се лакомствата“, уточни Прободеният и прекърши едно от цветята във вазата, сякаш то носеше отговорността за досегашните неуспехи на групата.

„Взимайте си още, де, не се притеснявайте!“ – подкани ги отецът. – „Момичета, вие почти нищо не хапнахте“.

„Аз не ям сладко, защото от него се пълнее. И мама не яде. Само черен шоколад“ – обясни

едната баба Яга. – „Но в училище цял месец си приготвяме костюмите за Хелоуин и исках моя да го видят всички. Понеже догодина ще ми е вече малък и ще може да го носи само сестра ми“. „Да бе, да, аз за другия Хелоуин искам нов костюм – по-страшен“ – тросна ѝ се другата баба Яга, която явно не остана очарована от подобна перспектива. „А на мене пък вуйчо ми ще ми прати от Англия говорещ скелет – закачаш го на вратата и, като мине някой, се смее много зловещо. Направо падат от страх, така се стряскат“ – размечта се все още нашенският си Скелет.

Прободеният, след като успешно се справи и с последното цвете във вазата, закачи победоносно ножа около врата си и подкани приятелите си: „Айде да тръгваме, че след малко вече всички други ще са обиколили навсякъде и никой няма да ни отвори“. Двете баби Яги и Скелетът с дългия костюм станаха от столовете, хвърлиха по един обобщаващ поглед на обстановката и тръгнаха към вратата.

„Тези кои са, приятели ли са ти?“ – посочи Прободеният към иконите на стената, когато децата вече бяха стигнали до вратата. „Кои? Не! Как! Те са... Това са... Да, всъщност приятели са... Най-добрите приятели... И мои, и ваши. Искате ли да ви разкажа?“ – обнадежди се отецът. „Е, сега няма време. Ще закъснеем. Друг път“ – повдигна рамене Прободеният. „Аз съм ги виждала някои от тях в къщата ни на село. Май са приятели и на баба“ – каза едната госпожица. „И аз съм ги виждала!“ – не ѝ остана дължна по-малката ѝ сестра. „Аз не съм“ – въздъхна опечалено Скелетът, погледна още веднъж към иконите, сякаш за компенсация, и забърза след приятелите си, които вече слизаха по стълбите към входа. „Довиждане!“ – съобрази да извика по-голямата баба Яга, вече от площадката на долния етаж. Веднага след нея се чу и поздравът на другите три деца.

„Довиждане! И... пак заповядайте!“ – отговори им о. Ипомоний. Затвори вратата след тях, върна се в хола и седна отново в креслото до разтворената книга, която четеше, преди да го

посетят необичайните гости. Погледна към иконите, опитвайки се да си представи как ли ги бяха възприели преди минути детските очи, и се замисли за това, всъщност колко близо до нас са истинските ни приятели и колко често ги

пренебрегваме, забързани да обикаляме и хлопаме на врати, зад които никой не ни очаква....

от <https://dveri.bg>

ЕНОРИЙСКИ ЖИВОТ

На **8ми септември** беше отслужена Св. Литургия по повод Рождество на Пресвета Богородица.

На **14ти септември** за 17та поредна година по повод Въздвижение на Светия Животворящ Кръст Господен от храма потегли литийно шествие. Участие тази година взеха освен енориаши и кмета на район Аспарухово – гжа Белмезова, както и Общински съветници.

На **15ти септември** свещениците от храма благословиха началото на учебната година в училищата от енорията.

През септември месец благочестиви християни дариха на аспаруховската църква три внушителни с красотата и размерите си полиелеи, а енориашите от своя страна събраха средства за закупуване на енергоспестяващи крушки за новата придобивка. По този начин храмът ни придобива все по-голямо благолепие.

В храма вече може да бъде закупен новият **„Православният молитвеник за болящи“**, който излезе от печат и беше представен от Синодално издателство по време на Седмичата на православната книга. Подборът на молитвите в него е направен от Православното християнско сестринство „Свети жени Мироносици“ при храм „Св. цар Борис“ в кв. Аспарухово, Варна. От създаването си през юни 2015 г. сестринството продължава своята мисия: „да принесе като драгоценно миро плодове на любов, милосърдие, взаимопомощ, братство и сърдечен плам пред Бога“.

Всяка неделя след Литургията енориаши, сред които и жени от сестринството, посещават Онкологичната болница в кв. Аспарухово, срещат се с болните, стараят се да ги подкрепят в страданията им. Така се ражда и идеята за молитвеника – да има подборка, която да им предложат, нещо специално за тях. Затова включват и акатиста, който се чете пред иконата Пресвета Богородица - Всецарица, помогнала на много болящи да се излекуват от ракови заболявания. Така освен в храма (всяка събота след вечерната служба) те ще могат и сами да се обръщат с молитва към Бога и Божията Майка за своето избавление.

ОТНОВО НА УЧИЛИЩЕ

На 1ви октомври с Водосвет и Благодарствен молебен ,тържествено поставихме началото на новата учебна година в Неделно училище „Св. Климент Охридски“. След молитвита на родители, учители и деца последва почерпка с традиционната питка с шарена сол, осигурена от леля Милка и много лакомства. Всички получиха подарък и пожелание за успех в учението и укрепване във вярата. Тази година състава на групите се промени, много деца от Първа група преминаха в по- горната група. Промяна има и в учителския състав, Юлиана Станева, една от дългогодишните преподаватели в Неделното училище не е с нас, тъй като последва

съпруга си в чужбина. Много ще ни липсва, но и желаем да продължи с преподаването и в Германия и много Божии благословения на цялото и семейство!

Автор: Добринка Неделчева

ПЦДОН

Братя и сестри,

За трета поредна година сдружение "Отвори очи" организира кампанията "Православните семейни ценности", като тази година темата е срещу агресията.

С голяма радост искаме да ви споделим, че към Тренингите, които се проведеха в "Духовно-просветен център св. Архангел Михаил" имаше сериозен интерес и взелите участие в тях бяха повече от 40 човека. И тази година партньор на сдружение "Отвори очи" беше фондация "Човек на Фокус" в лицето на о. Василий Шаган, а кампанията се проведе с финансовата подкрепа на Община Варна, Дирекция "Превенции".

На 14.10.2017 г., събота след св. Литургия в храм "Св. цар Борис Михаил" кв. Аспарухово се проведе беседа на тема „ Корените на агресията“.

Автор: Анастас Анастасов

НОВИ КНИГИ В БИБЛИОТЕКАТА

Практически съвети за изповедта и причастието

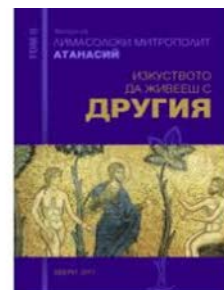
автор: Андрей Дудченко

Душеполезна книга за честото причастяване със светите Христови тайни

автор: св. Никодим
Светогорец св. Макарий
Коринтски

Изкуството да живееш с другия

автор: Лимасолски
митрополит Атанасий

**„Бърз помощник...“
Чудесата на св. Лука днес**

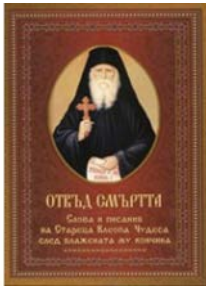
автор: Арголидски
митрополит Нектарий

**Евергетинос том IV- I и II
част и том I- I част**

Издание на Зографски
манастир

Сектознание

автор: проф. Александър
Дворкин

Отвъд смъртта. Слова и писания на стареца Клеопа. Чудеса след блажената му кончина 	Поучения на стареца Клеопа Беседи с отец Йоаникий	Животоописание на стареца Клеопа от манастира Сихастрия
Житие и акатист на Свв. мъченици Кирик и Юлита	Свети двадесет и шест Зографски мъченици-житие	Глински Патерик, част I

Духовни закачки 😊

Архимандрит Максим Кирицис е игумен на манастира „Св. Дионисий Олимпийски“, в чиито архондарик о. Николай Лудовикос изнася своите беседи. Самият игумен също е изнесъл стотици беседи досега. Няколко от тях са публикувани в български сайтове. Тук ви предлагаме събрани анекдоти, разказани по време на беседите:

Един свещеник на св. Литургия всеки път проповядвал в рамките на 10 минути, успявал да каже все хубави неща и хората били доволни. Един ден обаче започнал да говори и не спирал, минали 10-те минути, станали 15 минути, 30 минути, хората започнали да се възмущават, някои по-възрастни тръгнали да си ходят, станали 45 минути, един час, всички си тръгнали, накрая останал само клисарят, който му казал:

- Бре отче, какво ти стана днес? Друг път за 10 минути приключваше? Сега мина толкова време и хората си тръгнаха!

А отчето отвърнал:

- Остави, сутринта направих една грешка - вместо да взема ченето си, съм взел това на попадията...

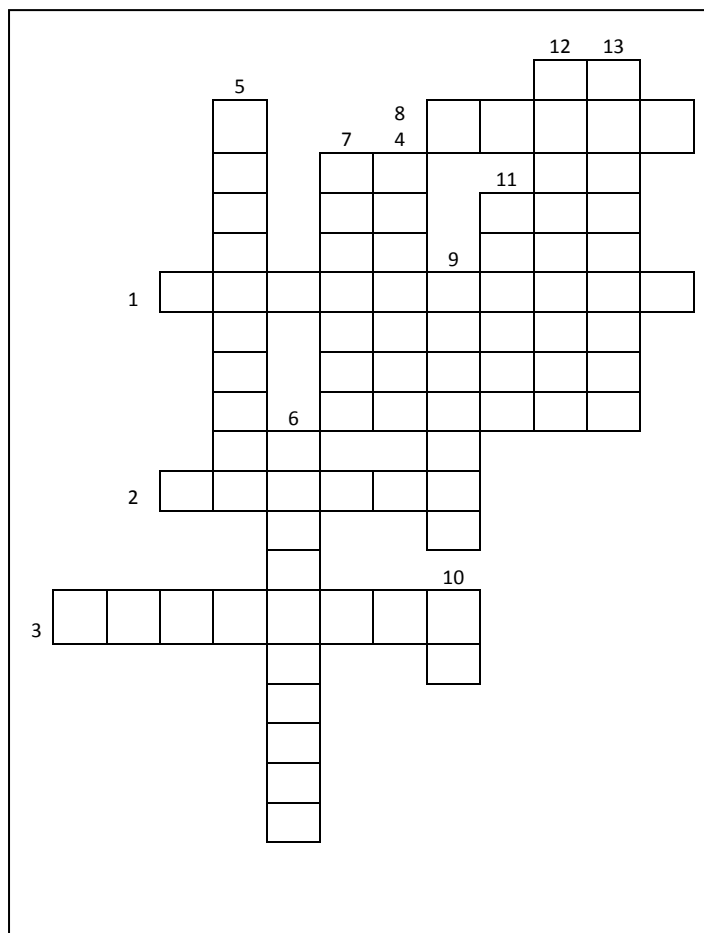
Един свещеник не се разбирал много добре с попадията и накрая ѝ казал:

- Виж, за да се разберем, трябва или аз да оглушея, или ти да онемееш!

Преди брака мъжът говори и жената слуша, в брака жената говори и мъжът слуша, а когато поостарят, двамата говорят и кварталът ги слуша.

превод: Константин Константинов
<http://sveticarboris.net>

ЗА ОТМОРА

Условие:

1. Хранилище за съхранение на ценни предмети с религиозно значение; мощехранителница
2. Един от Светите Седмочисленици.
3. Идеология поставяща на първо място личността, достойнствата на човека;
4. Едно от имената, с които наричаме Божията Майка.
5. Древна империя със столица гр. Константинопол (дн. Истанбул).
6. Велик християнски светец роден в Солун през III -ти век. Паметта му се чества на 26-ти октомври.
7. Независимо писмено творчество разпространяващо се нелегално; терминът се използва за книгите, които по някаква причина не са включени в църковния канон на Свещеното писание.
8. Еврейската дума за къпалня.
9. Румънски град, където почиват мощите на Св. Петка/Параскева/.
10. Името на древногръцки философ, ученик на Сократ; някои от разсъжденията и понятията му се приемат от християнската църква.
11. Наименованието, с което се нарича първата икона на Спасителя, Иисус Христос, по-популярна с името „Неръкотворен образ на Спасителя“.
12. Тридневен пълен пост (без храна и вода) в началото на Великия пост. Спазва се по желание и само след благословение от изповедника на постещия.
13. Едно от седемте Свети тайнства в Православната църква; ръкополагане, хиротония

автор на кръстословицата: Лидия Балуюва

Отговори от бр.22

1. Проскинитарий, 2. Св. Харалампий, 3. Метох, 4. Презвитера, 5. Голгота, 6. Анна, 7. Псалт, 8. Св. Фанурий, 9. Теолог, 10. Стихар, 11. Скрино, 12. Ментор, 13. Магерница, 14. Хоругва, 15. Митар.

Енорийски лист „С нами Бог“ се издава с благословението на Варненски и Великопреславски митрополит Йоан.

Внимание! Вестникът съдържа текстове от Священото Писание и икони. Не го използвайте за домакински и други нужди!

Адрес на храм „Св. Цар Борис Михаил“
Гр. Варна, кв. Аспарухово, ул. „Места“ 38 а
<http://sveticarboris.net//>

Свещеници в храм „Св. Цар Борис“
ставрофорен свещеноиконом Добромир
Георгиев **0899 050060**
протоiereй Георги Фотакиев **0898**
470439
протоiereй Ясен Керчев **0896 778675**

ГРАФИК НА СЛУЖБИТЕ

Делничен ден:

8:00 - Утреня

8:30 - св. Божествена Литургия

Събота:

8:00 - Утреня

8:30 - св. Божествена Литургия

16:00/17:00 (според часовото време) - Възкресна Вечерня с Акатисти към чудотворните икони на Света Богородица - "Неопиваща Чаша", "Всецарица" и "Възпитание"

Неделя:

7:45 - Възкресна Утреня

9:00 - св. Божествена Възкресна Литургия

Забележка. В навечерието на голям празник се отслужва празнична вечерня на предния ден от 16.00/17.00 ч. (според часовото време)

На всяко 1-во число от съответния месец се отслужва водосвет в храма.

Веднъж в месеца се провежда духовно последование с четене на св. Киприянови молитви, маслосвет и водосвет срещу магии и различни демонични влияния.

Повече информация за последованията можете да получите на място от свещопродавците.

